

fájdalom vagy irigység csapott ki belőle? Nem is a személyemnek szólt talán, hanem a fajtámnak? Vagy a gőg – amiért őt, az új rend nőemberét, egy *ilyen* választotta? S talán azért sem választott hozzá illő polgári úrilányt, mert azt nem merte volna választani egy *ilyen*? Előre védekezett? Ha nem jön össze a nász és az utód, akkor tudják meg, nem ő lesz a hibás, igen, erre a szóra tényleg emlékszem: „utód”. Gyanítom: Margitnak nem volt egyedien körülhatárolt személye, hanem még törzsi rugókra működött. A primitív törzsekben szokás, ha valakivel nagy dolog esik meg, különös álmot vagy különös állatot lát és ilyesmi, akkor összedobolja törzsét és vallomást tesz. A törzs véneire bízta: hasznosítsák a hírt. Igen, kedves sémita barátnőm, azokkal a kocogós szép fülönfüggőivel, meglehet, hogy Margitnak valóban a rendes, a komoly, a megbízható éneje, amely tudja, mi az élet, még a törzs szabályai szerint működött. Én meg ettől a padlóra kerültem. Érthetetlen! Azóta izgat a női lélek rejtelmessége, így kötöttem ki nyugalmazott ügyvéd létemre Theodoránál, sertepertélek izgatottan a történelem környékén. Ne nevéssen, barátném! Amatőrnek lenni szerintem előkelő mesterség. Nem volt-e Albert Einstein szabadalmi ügyvivő maga is amatőr az elméleti fizikában?

